

der var anvendt over den tidligere Bevilling, hvorledes modtog man da her dette? Det Medlem, som den Gang førte Ordet for Flertallet, og til hvem Flertallet sluttede sig saa freidigt og stærkt, udtalte sig saaledes, at det ikke var muligt at gjøre Noget, som i højere Grad skulde forhindre Tilblivelsen af, hvad der var Spørgsmaal om. Han tilod sig nemlig at udtale, at han, dersom Kommunen virkelig gik ind paa at give sin Andel af Overstridelsen, vilde sige, at det var et Vidnesbyrd om, at de mindre Bemidlede i Kjøbenhavn ikke havde en tilstrækkelig stærk Repræsentation; og at det vilde blive et mægtigt Baaben for Fordringerne om en forandret Valglov for Kjøbenhavn. Dertil sluttede Flertallet sig, og derved blev det forhindret, at der blev Spørgsmaal om at indskrænke Udgifterne for Sørg Akademi til Halvdelen. Selv om man havde haft Tvivl — jeg for min Del havde ingen Tvivl — om, at Kommunen vilde gaa ind paa Forslaget, havde man i alt Fald en udtrykkelig Opfordring til at stille Sagen saaledes, at man fra Rigsdagens Side kun bevilgede disse 70 til 80,000 Rd. under Betingelse af, at et tilsvarende Bøh blev givet fra Kommunen, men det gjorde man ikke. Man stillede sig paa en saadan Maade, at man umulig kunde tænke paa at henvende sig til Kommunen om noget som helst Bidrag. Dette tror jeg er et Træk, som er meget betegnende, og at det, naar man engang i Fremtiden kommer til en Drøftelse af den hele Theaterhistorie, vil komme til at staa som karakteristisk; thi Theaterhistorien vil naturligvis omfatte saavel Thingets Forhold og Fremgangsmaade som Ministerens. — Jeg har kun begjæret Ordet med Hensyn til de Punkter, som senest bleve omtalte af den ærede sidste Taler, og som maasse ikke nogen Anden lettere kunde give Oplysning om end jeg selv. Det er forøvrigt min Agt at holde mig fuldstændig tilbage fra Forhandlingen om de forskjellige mangfoldige Spørgsmaal, der her ere fremkomne, hvor megen Anledning og hvor stærk Tilskyndelse der end i og for sig kunde være dertil for mig. Jeg kan dog saa meget bedre gjøre det, som jeg, da Sagen i Begyndelsen endnu var stillet anderledes, har udtalt mig udførligt om min hele Stilling og Opfattelse, og den kan jeg sige, at jeg endnu til det Alleryderste fastholder. — Med Hensyn til de mange Spørgsmaal, som ellers ere fremkomne i den følgende Tid, foreligger der i de Betænkninger, som ere afgivne, saavel fra Mindretallet i Statsrevisionen som fra Mindretallet i Udvalget her fra Thinget og i de Udtalelser, som ere fremkomne fra Mindretallets Side, saa begrundede og udførlige Besvarelser af, hvad der er fremkommet fra anden Side, at jeg ganske kan henholde mig dertil. Jeg tror, at det, trods alle de forskjellige Uttringer, som ere fremkomne, og ikke mindst trods de Uttringer, der ere fremkomne fra den ærede sidste Taler, hvilke jeg med Sikkerhed kan gjøre Regning

paa ville fra Mindretallets Ordfører faae en bestemt Modsigelse og Oplysning, for enhver alvorlig og rolig Betragtning vil stille sig saaledes, at der i denne Sag i det Hele er tilveiebragt en fuld Klarhed. Der er ganske vist fremkommet en Mængde løse Paastande og meget ensidige Domme og meget ujhjemlede Bestyrdninger imod Ministeren, men disse ere ogsaa blevene tilstrækkelig imødegaaede og berigtigede. Jeg for mit Vedkommende tvivler naturligvis ingenlunde om, at Flertallets Indstillinger som sædvanlig desuagtet vilde blive fulgte, men Sagen er jo ikke dermed affsluttet. Der, hvor den skal finde sin endelige Afgjørelse, tør der med Sikkerhed gjøres Regning paa en uhildet og upartist Dom og en retfærdig og billig Burdering af de Bøhkeligheder, Ministeren i denne hele Sag har havt at overvinde, og en saadan Dom imødeser jeg med den fuldeste No.

Bøh: Bemærkningerne angaaende Forhandlingerne i Finantsudvalget skal jeg efter den ærede Formands Udtalelse ikke gaa ind paa; men der falder en Uttring fra det ærede Medlem, som nu satte sig, der giver mig Anledning til dog at gjøre en eneste Mødbemærkning. Han forbaufedes over det Omslag, der var sket i Folkethingets Opfattelse før og efter 1874—1875 med Hensyn til, hvorvidt man fra Kjøbenhavns Kommune vilde ønske Bidrag, større eller mindre, til dette Foretagende. Han citerede Udtalelser af mig — som jeg iøvrigt ikke nu erindrer, men det er meget muligt, at jeg har brugt dem, og jeg vilde i alt Fald nu i dette Dieblisk staa ved dem — der gik ud paa, at jeg vilde anse det for urimeligt, om Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vilde gaa ind paa en Efterbevilling i denne Sag, efter at den, som har staaet i Spidsen for Statsadministrationen, har paadraget sig det fulde Ansvar for Bygningens Fuldførelse uden Bevilling. Det er jo meget forklarligt, at Folkethinget i den Henseende indtager et aldeles forskjelligt Sted før og efter Bygningens Fuldførelse. Havde man tidligere sagt: Vi ville opfordre Kjøbenhavns Kommune til at give et større Bidrag end de 250,000 Rd., vilde vi vist Alle have været villige til at gaa med dertil, men Sagen stiller sig helt forskjelligt, naar man, efter at Udgifterne ere afholdte, vil henvende sig til Kjøbenhavns Kommune om et yderligere Bidrag. Jeg er selv lidt inde i kommunale Forhold, og jeg er i alt Fald overbevist om, at min Kommune strax vilde sige: Nei, lad den Sag blive afgjort paa rette Tid og Sted.

Juel: Det høitærede Medlem for Frederiksberg (Hall) yttrede før, at, hvad der var fremkommet saavel fra Mindretallet i Statsrevisionen som fra Mindretallet i Udvalget her, var udførligt og udtømmende. Jeg skal underskrive den